

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Lingua vtî sit custodienda, ne Deus proximusue offendatur: sile[n]tium
duplex quî obseruandum sit. Can. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

CANON II.

LINGVAM TVAM Vigilantissime restringas, vt nihil nisi necessarium ac premeditatum loquaris, id est paucissimis quam potes verbis, modeste, benigne & sine clamore, fugiens & abscondens loquendi occasiones quantum vales. Ab omni verbo pernicioso, detractorio, murmuratorio, impudico, contentioso, tantumquam à mortali peccato abstineas. Ab omni ioco, lenitate, cachinno, ab omni verbo otioso te vigilantissima custodia cohibea, ne videlicet ea loquaris, neque quantum in te est, audias. Vt detractiois vitium euadere quæras, statue de absentibus nunquam loqui nisi quæ certa sunt vt in animarum adificationem dicantur. Semper ideo ad manum tibi sit, quo sermonem interrumpens (si de absentibus fiat loquutio) aliam materiam inferas loquedi, antequam ad detractiois aut vituperationis verba laxentur linguæ. Obserua maxima diligentia, ne de ijs qui te offenderunt, aut contra quos in corde non perfectam sentis dilectionem, loquaris aut patiaris quempiam loqui: quia detractio ibi cito illabitur, dum alij ad consolationem tuam loquuntur, tibi aduantes & offensores obloquentes. Nullam itaque profus acculationem recipias aduersus eos qui tibi inimicantur, aut quos tu auersaris. Stude igitur quantum potes in silentio semper manere. (Silentium dico, non solum oris, sed & maxime cordis) vt concupiscentiarum strepitus, passionum clamor, malorum affectionum & inclinationum inordinatarum inquietudo in te non audiantur, nec tu cum fantasijs, imaginibus rerumque similitudinibus, intus loquaris: sed in quiete & silentio quasi in omnium rerum obliuione, aut extra mundum constituta, mihi soli loquere, me solum ausculta. Noli verbis vnquam contendere, nec sensum aut opinionem tuam defendere sine vniciusque iudicium suum, vbi exhortatione tranquilla mihi profeceris. Non ergo discipres verbis nec cogitationibus discipres, sed mihi omnia committe, & tu in silentio vive.

Verbis quibuslibet abstinendum sit.

Detractione qui quilibet abstinat.

Loquen sicut quomodo de absentibus.

Silentium duplex quod obseruandum.

Vita abstracta vti eligenda, quamque sit ea ad vitam internam necessaria: aliorum obseruare defectus vti maximopere sit fugiendum.

CANON III.

FUGE consortia familiaritatesque hominum: & vbi aliter necessitas propter honorem meum, aut proximi salutem non vrget, esto sola. In solitudine me tibi reuelabo. Solitudo, silentium, nuditas & simplicitas cordis præparant mihi locum. Serua igitur te abstractam ab omnibus in silentio & solitudine cordis, inclinationibus proprijs, vagis cogitationibus ac desiderijs assensum atque auditum negans. Natura enim vestra semper vult gaudere consolatione, & nunc extra, nunc intra occupatur, quæ eos solatia in creaturis: vnde multipliciter distrahitur. Tu igitur omnibus inclinationibus sensualibus vim inferas, & serua te solam, abstractam ab omnibus creaturis, quantum discretio, quantumque obedientia & ad proximum charitas admittit, semper in externa & interna solitudine manens. Cura quantum vales, vt familiaritatum occasionem etiam alijs non præbeas, quia nimis vitæ impediunt spiritualem, quæ nunquam est liberior aptiorque ad proficiendum, quam ab hominibus occupationibusque abstracta. Vbiunque tamen fueris siue inter ho-

Locum quem in anima Deo pascunt.

Vita abstracta quam profiti spiritualiter.